

1605

1577, octubre, 16. Gualta i Palau-sator

Capitulacions matrimoniales de Francesc Dalmau de Rocabertí, vescomte de Rocabertí, senyor de la vila de Peralada, de les baronies de Vilademuls, Navata i Sant Llorenç de la Muga, dels castells de Requesens i Cabanes, i de la vila i baronia d'Anglesola, diòcesi de Vic; fill d'Onofre Martí de Rocabertí, vescomte de Rocabertí i senyor de les esmentades jurisdiccions, i de Iolanda Sarriera, cònjuges difunts. Contrau matrimoni amb Elionor Desmiquel, donzella, filla de Guerau Desmiquel, donzell, senyor del castell i terme de Palau-sator, i de la seva esposa Jerònia Desmiquel i de So. Guerau Desmiquel atorga en donació inter vivos a la seva filla 14.000 lliures de moneda barcelonesa que pagarà de la següent manera: un censal de 60 lliures de pensió anual i 1.200 lliures de propietat que Isabel, esposa de Galceran Burguès i de Santcliment, donzell domiciliat a Barcelona, germana de Jerònia Desmiquel i de So, havia venut, amb consentiment del seu marit, a l'esmentada Jerònia; un censal de 77 lliures de pensió anual i 1.540 lliures de propietat que eren la part que quedava d'un censal que en temps de la seva creació era de 140 lliures de pensió anual i 2.800 lliures de preu, que la mateixa Isabel, amb consentiment del seu marit, havia venut a Jerònia Desmiquel; un censal de 100 lliures de pensió anual i 2.000 lliures de preu que Jaume Alemany i de Bellpuig, donzell, senyor de la casa o força de Bellpuig, de la parròquia de Tortellà, com a principal, vengué a Guerau Desmiquel; un censal de 100 lliures de pensió anual i 2.000 lliures de propietat que Jaume de Tagamanent i de Rocabertí, habitant de Barcelona, en nom propi i com a procurador general del vescomte, havia venut a Guerau Desmiquel i els seus successors; un censal de 50 lliures de pensió i 1.000 sous de preu que el mateix Jaume de Tagamanent i de Rocabertí, també en nom propi i com a procurador general del vescomte, va vendre a Guerau Desmiquel (als preus d'aquests censals esmentats s'hi havia d'afegir el de les pensions endarrerides); totes les pensions de dos censals de 100 lliures de pensió anual (entre tots dos) i 2.000 lliures de propietat que el vescomte i Jaume de Tagamanent i de Rocabertí prestaven a Guerau Desmiquel i que pujaven a 650 lliures. Les restants 4.077 lliures, 19 sous i 2 diners, complement de les 14.000 lliures, les lliuraria en metàl·lic o per mitjà de les taules de la ciutat de Girona el dia de les esposalles. A més, hereten la seva filla amb les cases, edificis, castells, honors, terres i possessions, termes i territoris, llocs, viles, forns, molins, delmes, tasques, censos, censals, violaris i altres rendes, fruits, emoluments i drets que els pertanyien per raó de llurs pares, juntament amb homes, dones, vassalls, feudataris, emfiteutes i totes les servituds reials i personals i la jurisdicció civil i criminal, mer i mixt imperi en aquests termes. Els donants dels béns anteriors retenen 10.000 lliures barceloneses, 8.000 Guerau Desmiquel i 2.000 lliures Jerònia Desmiquel, per disposar en testament. Estableixen les següents condicions: en cas de mort sense fills de l'esmentada Elionor tots els béns haurien de retornar als donants o als seus hereus, a excepció de 3.000 lliures amb les quals podria testar o fer les seves voluntats; Elionor no els podria vendre o alienar sinó als fills o altres descendents del castell de Palau-sator; si el fill o hereu hagués de ser vescomte de Rocabertí hauria d'uir el cognom i armes amb els Desmiquel; si l'hereu renunciava als béns, aquests haurien de passar a un altre fill baró d'Elionor que no fos vescomte; posat cas que cap dels fills volgués l'herència, els heretaria la filla de més edat que no fos vescomtessa amb els mateixos pactes i condicions; si també els refusava, serien per al fill baró més gran d'Estefania, donzella, filla dels cònjuges Desmiquel, amb les mateixes condicions; si no, passarien al fill major o hereu de Joan d'Agullana, donzell domiciliat a Girona, nebot de Guerau Desmiquel, amb els mateixos pactes i condicions, i finalment, si l'anterior hagués mort o refusat els béns, passarien al monestir de Montserrat, amb l'obligació de fer una sepultura per als esmentats cònjuges, a l'església del monestir, amb les armes dels Desmiquel, i un aniversari solemne cada mes per a les ànimes dels donants i avantpassats seus. Elionor Desmiquel, amb consentiment i voluntat dels seus pares; de Joan d'Agullana, donzell; de Miquel d'Agullana, paborde del monestir de Sant Martí Sacosta; de

Jaume d'Agullana, ardiaca major del mateix monestir, cosins germans seus; d'Isabel Burguès i de So, senyora de Talavera, tia seva; de Joan Burguès i de So, habitant de Barcelona, cosí germà seu; d'Elionor Burguès i de So, cosina germana seva, i d'altres persones, constitueix aquests béns en dot a Francesc Dalmau de Rocabertí, el qual l'accepta i fa donació d'un escreix de 4.000 lliures de moneda barcelonesa. Aquest assegura tant el dot com l'escreix amb tots els seus béns, és a dir, el vescomtat de Rocabertí, baronies, viles i llocs, censals i altres possessions i béns, i en nomena hereu el fill baró més gran que tingui amb Elionor, sense que pugui unir el nom o les armes. Reté 20.000 lliures per a altres infants i, si no tenien cap fill o aquest no acceptava els béns, els deixaria a llur filla, la qual esdevindria vescomtessa, sense que hi pogués haver unió de nom o d'armes. Si no tinguessin fills, passarien a Jaume de Tagamanent i de Rocabertí, germà del vescomte; si aquest moria sense fills, a Dalmau de Rocabertí, nebot del vescomte i fill de l'esmentat Jaume; altrament, a Francesc de Rocabertí, fill d'Antoni de Rocabertí i de Pau.

Domum seu fortiam molendinorum loci de Gualta vicarie late et diocesis Gerundensis die undecima mensis iulii anno a nativitate Domini millesimo septuagesimo septimo [...] in castro palatio de Turri vicarie late et diocesis gerundensis dicta die [...].

Bernat Caselles, notari públic per autoritat reial, substituït de l'hereu del difunt Jaume de Campllong, notari públic de Girona.

Registre específic: 2973.

1577, octubre, 16. Girona

Àpoca atorgada per Francesc Dalmau de Rocabertí, senyor de Peralada i baró de Vilademuls, Navata i Sant Llorenç de la Muga, en la qual confessa que ha rebut de Guerau Desmiquel, senyor del castell de Palau-sator, i de Jerònia Desmiquel i de So, la seva consort, 4.000 lliures barceloneses que faltaven per pagar de les 14.000 que havia donat a Elionor de Rocabertí i Desmiquel, vescomtessa de Rocabertí, esposa de l'atorgant i filla dels segons, com constava en les capitulacions matrimonials d'11 de juliol. Guerau Desmiquel havia retingut 2.000 lliures en pagament d'un censal de 2.000 lliures de preu i 2.000 sous de pensió que Jaume de Tagamanent i de Rocabertí, habitant de Barcelona, germà de Francesc Dalmau, en nom propi i com a procurador del seu germà, havia venut a Guerau Desmiquel; 600 lliures que li devien per pensions del censal anterior, i un censal de 1.000 lliures de preu i 1.000 sous de pensió que els mateixos germans li havien venut.

Actum est hoc Gerunde die undecima sexta mensis octobris anno a nativitate Domini millesimo quingentesimo septuagesimo septimo.

Bernat Caselles, notari públic per autoritat reial, substituït de l'hereu del difunt Jaume de Campllong, notari públic de Girona.

Registre específic: 2974.
950 × 688 mm.